

РЕШЕНИЕ

№ 286

гр. София, 19.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 4-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на деветнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вера Цветкова

Членове: Маргаритка Шербанова
Петър Гунчев

като разгледа докладваното от Вера Цветкова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221000600593 по описа за 2022 година

С присъда №901259 от 02.12.2021г. по нохд №159/2019г., Окръжен съд Благоевград е признал подс.Б. Е. Л. за виновен в това, че в периода от 14.04.2011г. до 15.03.2012г. в гр.Благоевград, пред ТД на НАП гр.София, офис Благоевград, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на *** и представител на „Л.“ ЕООД с.Абланица /към настоящия момент „Лапантидис“ ЕООД гр.Гоце Делчев/, ЕИК 20067063, потвърдил неистина в годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО и в СД по чл.125 от ЗДДС, в които отразил фактури по несъществуващи сделки с контрагенти – доставчици – „Ворошилов“ ЕООД с ЕИК 175100535, гр.София; „АРККО“ ООД, ЕИК 131286262 гр.София; „САМ СТРОЙ“ ЕООД с ЕИК 175332462 гр.София; „МЕТО-СС“ ЕООД с ЕИК 131372590 гр.София и „ДЖИ-ГРУП-2008“ ЕООД с ЕИК 200277782 гр.София, използвал е неистински документи при водене на счетоводството – данъчни фактури от горепосочените дружества, и използвал документ с невярно съдържание при предоставяне на информация пред оргА. по приходите – дневник за покупки за 2011г., приспаднал неследващ се данъчен кредит, като по този начин избегнал установяване и плащане на данъчни задължения в особено големи размери – 159 945.80 лева – 39 271.00 лева дължим данък по ЗКПО и

120 674.80 лева по ЗДДС, като подробно са описани десет деяния, поради което и на основание чл.255 ал.3 вр.ал.1 т.2, т.6 и т.7 от НК вр.чл.26 ал.1 от НК вр. чл.55 ал.1 т.1 и ал.3 от НК го е осъдил на 1 /една/ година и 6 /шест/ месеца лишаване от свобода, като на осн.чл.66 ал.1 от НК отложил изтърпяването на наказанието с изпитателен срок от 3 /три/ години, считано от влизане на присъдата в сила.

Срещу постановената от СГС присъда е депозирана жалба от адв.Н., в която се твърди, че присъдата е незаконосъобразна, необоснована и постановена в нарушение на процесуалните правила и при непълнота на доказателствата. Първоинстанционният съд, според защитата, приел безрезервно твърденията на прокуратурата, изложени в обвинителния акт, без да извърши необходимия собствен анализ на събраните доказателства. В случая, по отношение на данъчнозадълженото лице било проведено административно производство в областта на данъчните правоотношения, които са автономни и независими. Резултатите, в рамките на административния процес, вкл. ревизионните актове не обвързват компетентните органи в сферата на наказателното правораздаване, а в постановената присъда е сторено точно обратното. Непризнатите суми по ЗДДС и ЗКПО са заради това, че при извършване на насрещните проверки, част от фирмите не са били открити на адреса, посочен от тях за кореспонденция или пък тези фирми не са водили счетоводството си съгласно закона и не са отразявали извършените от тях продажби в съответните дневници. Тези обстоятелства могат да дадат право на органите на НАП да не признаят част от сделките, но това не означава, че това съставлява и престъпление по НК.

Постановената присъда, според защитата е в нарушение на чл.13 и чл.14 от НПК, тъй като съдът не изпълнил задълженията си за вземане на всички мерки за осигуряване разкриването на обективната истина, както и за всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства по делото. Представени и приети били писмени доказателства, касаещи постъпили от „Джи груп 2008“ ЕООД данни от справки-декларации по ЗДДС, но по тези представени доказателства съдът отказал да назначи съответната съдебно-счетоводна експертиза, която би могла да установи, че следва да бъдат признати суми по ДДС в размер на 44 100 лева. Изясняването на това обстоятелство не е маловажно с оглед обвинението срещу Л.. Сделките,

сочени от обвинението и приети с присъдата за несъществуващи, всъщност са реални сделки, за които не следва да се носи наказателна отговорност. Поради тези съображения се моли да бъде постановена нова присъда, с която да бъде отменена тази на ОС Благоевград и да бъде признат подс.Б. Л. за невиновен.

В съдебно заседание пред САС, представителят на прокуратурата заявява, че А.лизирайки всички събрани в хода на наказателното производство доказателства, включително и заключението на приетата тройна съдебно-счетоводна експертиза, счита, че присъдата на първия съд е правилна и законосъобразна. Моли да не бъде кредитиранА. назначената допълнителна единична съдебно-счетоводна експертиза, допусната в хода на въззивното съдебно следствие, като я намира за неправилна и неадекватна на цифрите и данните, които се съдържат по делото. Моли да бъде потвърдена присъдата, постановена от ОС Благоевград.

В съдебно заседание пред Софийски апелативен съд, защитата на подс.Л. – адв.Н. моли да бъде уважена въззивната жалба и да бъде постановена нова присъда, с която да бъде признат подсъдимия за невиновен, като бъде прието, че не е извършил престъплението, в което е обвинен. Посочва, че по отношение на данъчно задълженото лице и в частност фирмата, представляваА. от подсъдимия, е било проведено административно производство в областта на данъчните правоотношения, които са автономни и независими и резултатите от тях не би следвало да се пренасят автоматично в наказателния процес. В случая, БлОС бил направил точно това, като приел обвинителната теза, изградена на базата на събраните в административния процес доказателства, възприел тезата на прокуратурата изцяло и постановил присъда, която не кореспондира със закона. Счита, че непризнатите суми по ЗДДС и ЗКПО са били свързани с други правоотношения. Обстоятелството, че при извършване на насрещните проверки не са били установени част от фирмите или не са били открити на адреса, посочен от тях за кореспонденция, или пък, че те на водели счетоводството съгласно Закона за счетоводството, не можело да доведе до извод за извършено престъпление от стрА. на „Лапантидис“ ЕООД. За да се приеме, че има извършено престъпление, то данъчно задълженото лице е знаело или е следвало да знае, че всяка една от

сделките, с която обосновава правото на приспадане на данъчен кредит, е част от данъчна измама. По делото нямало доказателства, че подс.Л. е знаел или е трябвало да знае, че има част от данъчна измама, в която и да е от сделките. Експертизата /единичната/, която била приета в предходно съдебно заседание, следва да бъде кредитирана от съда, защото отразява най-вярно и точно всички обстоятелства по делото. Изслушаната тройна съдебно-счетоводна експертиза установила факти и обстоятелства, свързани с евентуално неправилно водене на документацията, което не означавало, че става въпрос за престъпление. Според защитата, ако начинът на водене на документацията води до непризнаване на данъчен кредит е едно, ако участваш в схема за неправилно приспадане на данъчен кредит, т.е. в данъчна измама, това е друго. Никое от вещите лица не изразило каквото и да е съмнение, че в посочения период дружеството „Лапантидис“ ЕООД е осъществявало дейността в МОЛ „България“, който съществува и до днес. Фирмата е участвала и като подизпълнител, и като възложител на други подизпълнители. Навежда се довод, че разликата в това какво установява административния процес, и какво установява наказателния процес е водеща и в случая нямало нито едно доказателство, което да доведе до извод, че е налице извършено престъпление от страна на подс.Л.. В заключение моли да бъде отменена присъдата на БлОС и да бъде постановено нова, с която да бъде признат подс.Б. Л. за невиновен по повдигнатото обвинение.

В съдебно заседание пред САС, другият защитник на подс.Л. – адв.К. заявява, че изцяло поддържа подадената въззивна жалба и доводите, изложени в нея, като в подкрепа на тях излага няколко основни аргумента. Защитата посочва, че БлОС е постановил осъдителна присъда, като буквално е възприел констатациите, които са направени в ревизионното производство във връзка с инкриминираните фактури, които касаят процесния период. Не се оспорва факта, че са налице нередности касателно документооборота по отношение на „Лапантидис“ ЕООД с неговите подизпълнители, но в случая ставало дума за неправилно отразяване от една сметка в друга сметка като документооборот, което било посочено и от вещите лица, изготвили последната съдебно-счетоводна експертиза. Излага се становище, че това обстоятелства не съставлява престъпление и не може да бъде вменено във вина, защото това, което се обследва при правна квалификация по чл.255 от НК касае умишлено деяние и респективно неправомерно приспадане на

данъчен кредит, за което е налице увреждане на фиска. Извън ползването на БЛОС останало изследването на обстоятелствата, че независимо от пропуските в една част от документооборота, не е налице увреждане на фиска, защото е налице ползване на въпросния данъчен кредит при извършването на покупки, но той е и начислен при извършването на продажбите, което станало ясно от двете експертизи, назначени от САС. Фактурите, които са за покупки от „Лапантидис“ ЕООД, които са продажби на дружествата доставчици, са били отразени в дневниците за покупки и продажби на всяко едно от дружествата, във връзка с което в хода на съдебното следствие е изискана информация от НАП, която била взета предвид от вещите лица и в единичната и в тройната експертиза. Извършени били СМР, съобразно договора с главния изпълнител „Маркан“ ООД във връзка със строителството на МОЛ „България“, които били отразени надлежно със съответните количествено-стойностни сметки, актове образец 19 и сметка 22. Защитата посочва, че продажбите на „Лапантидис“ ЕООД са извършени към „Маркан“ ООД – главния изпълнител, където по отношение на документите не са налице нередности по отношение на обекта. Единствената нередност, според експертите е, че описвайки фактурите, не могат да установят строително-монтажните работи на кой обект са извършени. Това според защитата не можело да покрие състава на престъпление, а се носи административна отговорност, каквато била реализирана. За да се носи наказателна отговорност, се изискват умишлени и съзнателни действия в съответната форма по правната квалификация, посочена в обвинителния акт. Неправилно БЛОС приел, че понеже една част от подизпълнителите на „Лапантидис“ ЕООД не са били намерени, било прието, че не са налице осъществени покупки, респективно доставки към „Лапантидис“ ЕООД и това е престъпление. Съдът не проследил цялата дейност, както и документооборота, защото съдебната практика на СЕС е категорична, че не може да се вменяват задължения, да се изискват от участниците в търговския оборот да знаят или проследяват обстоятелства, които са извън техните възможности. Посочва се, че е от значение да се съблюдава кой е издателят на документи и към кой оборот са съотнесени – дали към покупки или към продажбите, защото в противен случай се вменяват задължения, които няма как да бъдат изпълнени от подсъдимия и неговото дружество. Цитира се Решение №1073/23.01.2013г. на ВАС, което

касае тези обстоятелства, както и Директива №2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006г. Според съдебната практика на СЕС, не може да се изисква от данъчно задължено лице и да се третира като потърпевшо, когато са налице нередности в документооборота, които са извършени от други участници, независимо дали са предходни или последващи по веригата от сделки до реализиране на крайния продукт. Към дружеството „Маркан“ бил начислен дължимият данъчен кредит по съответно твърдените доставки. При повторната тройна експертиза под въпрос била поставена липсата на посочване на обект. Поради тези съображения, защитата счита, че единственият обективен и правилен съдебен акт е постановяване на нова, оправдателна присъда и признаване на подсъдимия за невиновен за деянието, за което е предаден на съд.

Подс.Б. Л., в съдебно заседание пред САС поддържа казаното от защитниците си. Реализирайки правото си на последна дума, моли да бъде оправдан.

С оглед пределите на въззивната проверка по чл.314 от НПК, съставът Софийски апелативен съд, след като изслуша становищата на страните в съдебно заседание по въззивното производство, обсъди събраните по делото доказателства, включително и от въззивната инстанция, в тяхната съвкупност и поотделно, и провери атакуваната присъда по отношение оплакванията на подсъдимия Б. Л., така и служебно изцяло и намира, че въззивната жалба е неоснователна.

Срещу Б. Е. Л. е бил внесен обвинителен акт за извършено престъпление по чл. 255 ал.3 вр.ал.1 т.2 , т.6 и т.7 от НК.

Конкретиката за посочените периоди е подробно описана в обстоятелствената част и диспозитива на обвинителния акт, както и в присъдата и мотивите към нея, постановени от Окръжен съд Благоевград, поради което не се налага отново тяхното преповтаряне.

Първоинстанционният съд е събрал значителен по обем доказателствен

материал, необходим за правилното изясняване на делото от фактическа страна. Това той е сторил при спазване на предвидения процесуален ред, гарантиращ процесуалната му годност и възможността на базата на него да се изграждат изводите на съда за релевантните по делото факти. Вярната интерпретация на доказателствата и доказателствените средства е позволило на съдебния състав да направи и верни фактически изводи, които се споделят от настоящата съдебна инстанция. Релевантните факти са изведени въз основа на А.лиз на доказателствената съвкупност, като в тази насока не се констатира пропуски, подценяване или надценяване на едни доказателства за сметка на други, нито пък превратното им тълкуване, не според действителното им съдържание. Решаващият съд последователно е изложил установената фактическа обстановка, А.лизирал е както поотделно, така и в съвкупност събраните по делото доказателства, посочвайки кои от тях кредитира и кои не и по какви причини, след което е изложил своите съображения, отговорил е на направените от подсъдимия и защитата му възражения и е аргументирал становището си във връзка с реализирането на наказателната отговорност на подсъдимия.

При установяване на фактическата обстановка и изграждане на правните си изводи, първостепенният съд се е позовал на събраните гласни доказателства - показанията на свидетелите Т.В., св.Й., св.Б.К., св.Н.Р., св.М.С., св.П.А., св.Д.Д., св.Л.М., както и на заключенията на съдебно-графически експертизи, на съдебно-счетоводна експертиза, както и на писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, а именно – протоколи за извършена проверка, документи, свързани с търговската регистрация на дружеството, ревизионен акт и ревизионен доклад.

Пред въззивната съдебна инстанция бяха назначени и изслушани допълнителна единична съдебно-счетоводна експертиза /изготвена отново от в.л. Б.З./ и повторна тройна съдебно-счетоводна експертиза /изготвена от вещите лица Л. З., Ю. Х. и Р. С./, които ще бъдат коментирани по-долу в решението.

Извършвайки собствена внимателна преценка на всички доказателствени източници, САС установи същата фактическа обстановка, каквато е била описана и приета от проверяващата съдебна инстанция.

Подс.Б. Е. Л. е роден на *****г. в с.А., община Х., обл.Б., живущ в с.А., ул.“****“ №***, българин, български гражданин, със средно образование, женен, неосъждан, ЕГН *****.

Подс.Б. Л. е бил едноличен собственик на капитала, представляващ и управляващ „Л.“ ЕООД, с ЕИК 200670636. Дружеството било регистрирано в Търговския регистър към Агенция по вписванията на 02.04.2009г., със седалище и адрес на управление с.Абланица, ул.“****“ №***. Основната дейност на фирмата била строителство на жилищни и нежилищни сгради. Впоследствие, подс.Л. продал дружествените си дялове, като считано от 03.12.2016г. едноличен собственик на капитала, управляващ и представляващ фирмата бил Д. Ш. /починал на *****г./, а наименованието на дружеството било променено от „Л.“ на „Лапантидис“ ЕООД и адресът на управление бил променен от с.Абланица в гр.Гоце Делчев.

Дружеството „Л.“ ЕООД било регистрирано по Закон за данък добавена стойност /ЗДДС/ от 15.06.2009г. на осн.чл.100 ал.1 от ЗДДС – регистрация по избор и deregистрирано /вече „Лапантидис“ ЕООД/ на 31.07.2017г. Въпреки наличие на поискА. почти непосредствено след учредяване на дружеството регистрация по ЗДДС, реална търговска дейност то започнало да извършва през 2011г.

Подс.Л. и св.М. Л. са съпрузи. Тя била завършила Техникум по икономика, специалност „Счетоводство и контрол“, поради което счетоводната отчетност на дружеството се извършвала от св. Л.. За всеки данъчен период, тя оформяла окончателните задължения на „Л.“ ЕООД с подаване на справки-декларации по ЗДДС, основани на А.литичните регистри – дневници за покупки и за продажби. За тяхното съдържание, св. Л. контактувала с подсъдимия, който ѝ предавал всички документи, подлежащи на осчетоводяване. От своя стрА., св. Л. го уведомявала за получения данъчен резултат по справките-декларации /СД/. Подс.Л. знаел, че е регистриран като търговско дружество, като той определял резултата за всеки данъчен период и че с включване на фактури, по които няма реално получени доставки в дневниците за покупки, ще постигне като резултат – неследващ се данъчен кредит, респективно – по-нисък размер данък за внасяне в републиканския бюджет.

Така, за данъчния период 01.03.2011г. – 31.03.2011г., на неустановена

дата, подс.Л. предал на св.М. Л. за осчетоводяване две данъчни фактури - с №100000059/01.03.2011г., на стойност /данъчна основа/ 6 300,00 лева, с начислен ДДС в размер на 1 260,00 лева и с №200000019/07.03.2011г., на стойност /данъчна основа/ 5 200,00 лева, с начислен ДДС в размер на 1 040,00 лева и двете издадени от „Ворошилов“ ЕООД гр.София. Общо начисления ДДС по тези фактури бил в размер на 2 300 лева. Като лице, извършващо счетоводното отчитане на процесното дружество, св. Л. включила предадените ѝ от подс.Л. две фактури в дневника за покупки и обобщила информацията в СД. Така данъчният резултат от ДДС за внасяне в размер на 2 380,21 лева, се променил в ДДС за внасяне в размер на 80,21 лева.

Всъщност, подобни доставки не били извършени, тъй като подсъдимият нямал търговски отношения с „Ворошилов“ ЕООД, поради което и това дружество не е издавало процесните фактури. Използвайки тези неистински фактури, подс.Л. е целял да бъде променен данъчният резултат от ДДС за внасяне в размер на 2 380,00 лева, в ДДС за внасяне в размер на 80,21 лева, което е довело до ощетяване на фиска, чрез укриването на данъчни задължения – на ДДС за внасяне в размер на 2 300 лева.

На 14.04.2011г., за данъчен период месец март 2011г. в ТД на НАП гр.София, офис Благоевград, от името на „Л.“ ЕООД с .Абланица, била подадена СД по ЗДДС с вх.№01001216097/14.04.2011г., ведно с дневни ци за покупки и продажби, като в дневника за покупки, подсъдимият потвърдил неистина относно размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит. Тези документи /СД и дневника за покупки/ били с невярно съдържание, тъй като в тях са внесени неверни обстоятелства, защото с отразяването на фактури за фиктивни доставки в дневника за покупки и отразяването на резултата в посочената СД, подс. Л. целял да промени размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит, който бил вписан в раздел „Б“ от декларацията – начислен ДДС с право на пълен данъчен кредит в размер на 10 383,53 лева, при действително установен такъв в размер на 8 083,53 лева. Това довело и до промяна на резултата за периода, като в раздел „В“ вместо реално дължащото се за периода ДДС за внасяне в размер на 2380,00 лева, е декларирано ДДС за внасяне в размер на 80,21 лева, с което подс.Л. е избегна установяването и плащането на данъчни задължения в размер на 2300 лева.

За данъчния период 01.04.2011г. – 30.04.2011г., на неустановена дата, подс.Л. предал на св.М. Л. за осчетоводяване осем данъчни фактури, издадени от „Ворошилов“ ЕООД гр.София и „Аркко“ ООД гр.София, както следва:

- Данъчни фактури №300000022/25.03.2011г. на стойност 5166,67 лева, с начислен ДДС в размер на 1033,33 лева; №300000027/15.04.2011г. на стойност 11 700 лева с начислен ДДС в размер на 2340,00 лева; №300000028/19.04.2011г. на стойност 10 580,00 лева с начислен ДДС в размер на 2116,00 лева; №300000030/21.04.2011г. на стойност 12 120,00 лева с начислен ДДС в размер на 2 424,00 лева; №400000017/26.04.2011г. на стойност 11480,00 лева с начислен ДДС в размер на 2 296,00 лева; №400000018/27.04.2011г. на стойност 6 440,00 лева с начислен ДДС в размер на 1 288,00 лева, издадени от „Ворошилов“ ЕООД гр.София;
- Данъчни фактури №36/31.03.2011г. на стойност 2100,00 лева с начислен ДДС в размер на 420,00 лева; №39/30.04.2011г. на стойност 1000,00 лева с начислен ДДС в размер на 200,00 лева, издадени от „Аркко“ ООД гр.София. Общо начисленият размер на включеното в процесните фактури ДДС е в размер на 12 117,33 лева.

Като лице, извършващо счетоводното отчитане на процесното дружество, св. Л. включила предадените ѝ от подс.Л. осем фактури в дневника за покупки и обобщила информацията в СД по ЗДДС. По този начин, данъчният резултат от ДДС за внасяне в размер на 12 241,47 лева се променил в ДДС за внасяне в размер на 124,14 лева.

Всъщност подобни доставки не били извършени, тъй като подс.Л. нямал търговски отношения нито с „Ворошилов“ ЕООД гр.София, нито с „Аркко“ ООД гр.София, поради което и тези дружества не са издавали процесните фактури. Използвайки тези неистински фактури, подсъдимият целял да бъде променен данъчният резултат от ДДС за внасяне в размер на 12 241,47 лева, в ДДС за внасяне в размер на 124,14 лева, което е довело до ощетяване на фиска, чрез укриването на данъчни задължения – ДДС за внасяне в размер на 12 117,33 лева.

На 14.05.2011г. за данъчен период месец април 2011г., в ТД на НАП гр.София, офис Благоевград, от името на „Л.“ ЕООД с.Абланица била подадена СД по ЗДДС с вх.№01001223756/14.05.2011г., ведно с дневни ци за покупки и продажби, като в дневника за покупки и в справката-декларация, подсъдимият потвърдил неистина относно размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит. Справката-декларация и дневника за покупки били с невярно съдържание, тъй като в тях били внесени неверни

обстоятелства. С отразяването на фактури за фиктивни доставки в дневника за покупки и отразяването на резултата в подадената СД, подс.Л. е целял да промени размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит, който бил вписан в раздел „Б“ от декларацията – начислен ДДС с право на пълен данъчен кредит в размер на 19 790,19 лева, при действително установен такъв в размер на 7 672,86 лева . Това довело до промяна на резултата за периода, като в раздел „В“ вместо реално дължащото се за периода ДДС за внасяне в размер на 12 241,47 лева, било декларирано ДДС за внасяне в размер на 124,14 лева, с което подс.Л. избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в размер на 12 117, 33 лева.

За данъчния период 01.05.2011г. – 31.05.2011г. на неустановена дата, подс.Л. предал на св.М. Л. за осчетоводяване тринадесет данъчни фактури, издадени от „Ворошилов“ ЕООД и „Аркко“ ООД, както следва:

Данъчни фактури №300000029/20.04.2011г. на стойност 10 180,00 лева с начислен ДДС в размер на 2 036,00 лева; №200000038/03.05.2011г. на стойност 12 120,00 лева с начислен ДДС в размер на 2 424,00 лева; №300000034/04.05.2011г. на стойност 11 768,00 лева, с начислен ДДС в размер на 2 353,60 лева; №400000024/05.05.2011г. на стойност 11 160,00 лева с начислен ДДС в размер на 2 232,00 лева; №500000024/09.05.2011г. на стойност 11 820,00 лева с начислен ДДС в размер на 2 364,00 лева; №600000017/10.05.2011г. на стойност 12 425,00 лева с начислен ДДС в размер на 2 485,00 лева; №700000008/11.05.2011г. на стойност 12 360,00 лева с начислен ДДС в размер на 2 472,00 лева; №800000020/12.05.2011г. на стойност 12 410,00 лева с начислен ДДС в размер на 2 482,00 лева; №900000013/13.05.2011г. на стойност 12 445,00 лева с начислен ДДС в размер на 2 489,00 лева; №900000014/16.05.2011г. на стойност 11 310,00 лева с начислен ДДС в размер на 2 262,00 лева; №900000015/17.05.2011г. на стойност 5 360,00 лева с начислен ДДС в размер на 1 072,00 лева, издадени от „Ворошилов“ ЕООД гр.София;

Данъчна фактура №41/31.05.2011г. на стойност 2000,00 лева с начислен ДДС в размер на 400,00 лева, издадена от „Аркко“ ООД гр.София.

Общият размер на включеното в процесните фактури ДДС е 27 444,60 лева.

Като лице, извършващо счетоводното отчитане на процесното

дружество, св. Л. включила предадените ѝ от подс.Л. тринадесет броя фактури в дневника за покупки и обобщила информацията в СД по ЗДДС. По този начин данъчният резултат от ДДС за внасяне в размер на 27 530,04 лева се променил в ДДС за внасяне в размер на 85,44 лева.

В действителност, подобни доставки не били извършени, тъй като подсъдимият нямал търговски отношения нито с „Ворошилов“ ЕООД гр.София, нито с „Аркко“ ООД гр.София, поради което и тези дружества не са издавали процесните фактури. Използвайки тези неистински фактури, подс.Л. целял да бъде променен данъчният резултат от ДДС за внасяне в размер на 27 530,04 лева, в ДДС за внасяне в размер на 85,44 лева, което е довело до ощетяване на фиска чрез укриването на данъчни задължения – ДДС за внасяне в размер на 27 444, 60 лева.

На 12.06.2011г. за данъчен период месец май 2011г., в ТД на НАП гр.София, офис Благоевград от името на „Л. ЕООД с.Абланица била подадена СД по ЗДДС с вх.№ 01001229307/12.06.2011 г., ведно с дневници за покупки и продажби, като в дневника за покупки, подсъдимият потвърдил неистина относно размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит. Справката-декларация и дневника за покупки били с невярно съдържание, тъй като в тях били внесени неверни обстоятелства. С отразяването на фактури за фиктивни доставки в дневника за покупки и отразяване на резултата в посочената СД, подсъдимият целял да промени размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит, който бил вписан в раздел „Б“ от декларацията - начислен ДДС с право на пълен данъчен кредит в размер на 36 234,63 лв., при действително установен такъв в размер на 8 790,03 лева /36 234,63 лв. - 27 444,60 лв. = 8 790,03 лв./. Това довело и до промяна на резултата за периода, като в раздел „В“ вместо реално дължащото се за периода ДДС за внасяне в размер на 27 530,04 било декларирано ДДС за внасяне в размер на 85,44 лв., с което Л. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в размер на 27 444,60 лв.

За данъчния период 01.06.2011 г. - 30.06.2011 г., на неустановена дата, подсъдимият отново предал на св.М. Л. за осчетоводяване шест броя данъчни фактури издадени от „Сам Строй“ ЕООД гр. София, а именно: данъчни фактури № 30000003/01.06.2011г. на стойност 9 220,00лв, с начислен ДДС в размер на 1 844,00лв., № 30000007/06.06.2011г. на стойност 8 630,00лв, с

начислен ДДС в размер на 1 726,00лв, № 30000010/08.06.2011г. на стойност 7 910,00лв, с начислен ДДС в размер на 1 582,00лв, № 30000011/09.06.2011г. на стойност 9 880,00лв, с начислен ДДС в размер на 1 976,00лв., № 30000018/14.06.2011 г. на стойност 8 750,00лв, с начислен ДДС в размер на 1 750,00лв., № 30000029/22.06.2011г. на стойност 4 615,00лв, с начислен ДДС в размер на 923,00лв. Общият размер на включеното в процесните фактури ДДС било в размерна 9 801 лв.

И за този данъчен период св. Л. включила предадените ѝ от подс.Л. шест фактури в дневника за покупки и обобщила информацията в СД по ЗДДС. По този начин данъчният резултат от ДДС за внасяне в размер на 9 864,07 лв., се променило в ДДС за внасяне в размер на 63,07 лв.

В действителност подобни доставки не били извършени, тъй като подсъдимият нямал търговски отношения със „Сам Строй“ ЕООД гр. София и това дружество не е издавало процесните фактури. Използвайки тези неистински фактури, подсъдимият целял да бъде променен данъчният резултат от ДДС за внасяне в размер 9 864,07 лв., в ДДС за внасяне в размер на 63,07лв., което е довело до ощетяване на фиска, чрез укриването на данъчни задължения - ДДС за внасяне в размер на 9 801 лв.

На 13.07.2011г. за данъчен период месец юни 2011г., в ТД на НАП гр.София, офис Благоевград от името на „Л.“ ЕООД с.Абланица, била подадена СД по ЗДДС с вх.№ 01001239100/13.07.2011 г., ведно е дневници за покупки и продажби, като в дневника за покупки подсъдимият потвърдил неистина относно размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит. Справката-декларация и дневника за покупки били е невярно съдържание, тъй като в тях били внесени неверни обстоятелства. С отразяването на фактури за фиктивни доставки в дневника за покупки и подаването му, ведно с посочената СД, подсъдимият е целял да промени размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит, който бил вписан в раздел „Б“ от декларацията - начислен ДДС с право на пълен данъчен кредит в размер на 16 557,77 лв., при действително установен такъв в размер на 6 756,77 лв. /16 557,77 лв. - 9 801 лв. = 6 756,77 лв./. Това довело до промяна на резултата за периода, като в раздел „В“ вместо реално дължащото се за периода ДДС за внасяне в размер на 9 864,07 лв., било декларирано ДДС за внасяне в размер на 63,07 лв., с което Л. избегнал установяването и

плащането на данъчни задължения в размер на 9 801 лв.

За данъчния период 01.07.2011 г. - 31.07.2011г. на неустановена дата подсъдимият Б. Л. отново предал на св.М. Л. за осчетоводяване шест броя данъчни фактури, издадени от „Сам Строй“ ЕООД гр.София, „Арко“ ООД гр.София и „Мето - СС“ ЕООД гр.София, а именно:

- данъчни фактури № 44/02.07.2011г. на стойност 2 083,33лв, с начислен ДДС в размер на 416,67лв., № 50/30.07.2011г. на стойност 3 000,00лв, с начислен ДДС в размер на 600,00лв., издадени от „АРККО“ООД, ЕИК-131286262 гр.София,
- данъчни фактури № 1908/28.07.2011г. на стойност 11 858,40лв, с начислен ДДС в размер на 2 371,68лв., № 1913/30.07.2011г. на стойност 12 344,40лв, с начислен ДДС в размер на 2 468,88лв., № 1914/30.07.2011г. на стойност 12 433,20лв, с начислен ДДС в размер на 2 486,64лв., издадени от „МЕТО- СС“ЕООД, ЕИК-131372590 гр.София;
- данъчна фактура № 30000025/20.06.2011г. на стойност 9 340,00лв, с начислен ДДС в размер на 1 868,00лв., издадена от „САМ СТРОЙ“ ЕООД с ЕИК-175332462 гр.София. Общият размер на включеното в процесните фактури ДДС било 10 211,87 лв.

И за този данъчен период св. Л. включила предадените ѝ от подс.Л. шест фактури в дневника за покупки и обобщила информацията в СД по ЗДДС. По този начин данъчният резултат от ДДС за внасяне в размер на 10 231,07 лв., се променило в ДДС за внасяне в размер на 19,20 лв.

В действителност подобни доставки не били извършени, тъй като подсъдимият не е имал търговски отношения със „Сам Строй“ ЕООД гр. София, „Арко“ ООД гр.София и „Мето - СС“ ЕООД гр. София и тези дружества не са издавали процесните фактури. Използвайки тези неистински фактури обаче, подсъдимият целял да бъде променен данъчният резултат от ДДС за внасяне в размер 10 231,07 лв. в ДДС за внасяне в размер на 19,20 лв., което е довело до ощетяване на фиска, чрез укриването на данъчни задължения - ДДС за внасяне в размер на 10 211,87 лв.

На 13.08.2011г. за данъчен период месец юли 2011г., в ТД на НАП гр.София, офис Благоевград от името на „Л.“ ЕООД с.Абланица била подадена СД по ЗДДС с вх.№ 01001246379/13.08.2011 г., ведно с дневници за покупки и продажби, като в дневника за покупки подсъдимият потвърдил

неистина относно размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит. Справката-декларация и дневника за покупки били с невярно съдържание, тъй като в тях били внесени неверни обстоятелства. С отразяването на фактури за фиктивни доставки в дневника за покупки и отразяването на резултата в посочената СД, подсъдимият целял да промени размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит, който бил вписан в раздел „Б“ от декларацията - начислен ДДС с право на пълен данъчен кредит в размер на 22 283,30 лв., при действително установен такъв в размер на 12 071,43 лв. /22 283,30 лв. - 10 211,87 лв. = 12 071,43 лв./. Това довело до промяна на резултата за периода, като в раздел „В“ вместо реално дължащото се за периода ДДС за внасяне в размер на 10 231,07 лв., било декларирано ДДС за внасяне в размер на 19,20 лв., с което подсъдимият е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения - ДДС за внасяне в размер на 10 211,87 лв.

За данъчния период 01.08.2011 г. - 31.08.2011 г. на неустановена дата, подсъдимият Л. предал на св.М. Л. за осчетоводяване общо десет броя данъчни фактури, издадени от „Аркко“ ООД гр.София и „Джи - Груп - 2008“ ЕООД гр.София, а именно:

- данъчна фактура № 54/06.08.2011г. на стойност 2 000,00лв, с начислен ДДС в размер на 400,00лв., издадена от „АРККО“ООД, ЕИК-131286262 гр.София,
- данъчни фактури № 114/15.08.2011г. на стойност 9 000,00лв, с начислен ДДС в размер на 1 800,00лв., № 115/17.08.2011 г. на стойност 9 000,00лв, с начислен ДДС в размер на 1 800,00лв., № 116/17.08.2011г. на стойност 10 000,00лв, с начислен ДДС в размер на 2 000,00лв., № 118/19.08.2011г. на стойност 5 000,00лв, с начислен ДДС в размер на 1 000,00лв., № 120/24.08.2011г. на стойност 5 000,00лв, с начислен ДДС в размер на 1 000,00лв., № 122/30.08.2011г. на стойност 4 500,00лв, с начислен ДДС в размер на 900,00лв., № 124/31.08.2011г. на стойност 10 000,00лв, с начислен ДДС в размер на 2 000,00лв., № 125/31.08.2011г. на стойност 10 000,00лв, с начислен ДДС в размер на 2 000,00лв., № 127/31.08.2011г. на стойност 9 000,00лв, с начислен ДДС в размер на 1 800,00лв., издадени от „ДЖИ-ГРУП-2008“ЕООД, ЕИК-200277782 гр.София. Общият размер на включеното в процесните фактури ДДС бил 14 700 лв.

И за този данъчен период св. Л. включила предадените ѝ от подс.Л. десет фактури в дневника за покупки и обобщила информацията в СД по ЗДДС. По този начин данъчният резултат от ДДС за внасяне в размер на 15 068,18 лв., се променил в ДДС за внасяне в размер на 368,18 лв.

В действителност подобни доставки не били извършени, тъй като подсъдимият нее имал търговски отношения с „Аркко“ ООД гр. София и „Джи - Груп - 2008“ ЕООД гр. София и тези дружества не били издавали процесните фактури. Използвайки тези неистински фактури обаче, подсъдимият целял да бъде променен данъчният резултат от ДДС за внасяне в размер 15 068,18 лв. в ДДС за внасяне в размер на 368,18 лв., което довело до ощетяване на фиска, чрез укриването на данъчни задължения по ЗДДС - ДДС за внасяне в размер на 14 700 лв.

На 13.09.2011г. за данъчен период месец август 2011 г. в ТД на НАП гр.София, офис Благоевград от името на „Л.“ ЕООД с.Абланица била подадена СД по ЗДДС с вх.№ 01001251506/13.09.2011 г., ведно с дневници за покупки и продажби, като в дневника за покупки подсъдимият потвърдил неистина относно размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит. Справката-декларация и дневника за покупки били с невярно съдържание, тъй като в тях били внесени неверни обстоятелства. С отразяването на фактури за фиктивни доставки в дневника за покупки и отразяване на резултата в подадената СД, подсъдимият целял да промени размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит, който бил вписан в раздел „Б“ от декларацията - начислен ДДС с право на пълен данъчен кредит в размер на 25 605,20 лв., при действително установен такъв в размер на 10 905.20 лв. /25 605,20 лв. - 14 700 лв. = 10 905.20 лв./. Това довело до промяна на резултата за периода, като в раздел „В“ вместо реално дължащото се за периода ДДС за внасяне в размер на 15 068.18 лв., било декларирано ДДС за внасяне в размер на 368.18 лв., с което е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в размер на 14 700 лв.

За данъчния период 01.09.2011 г. - 30.09.2011 г. на неустановена дата подс.Л. отново предал на св.М. Л. за осчетоводяване осем броя данъчни фактури издадени от „Джи - Груп- 2008“ ЕООД, а именно: данъчни фактури № 177/16.09.2011г. на стойност 12 000,00лв, с начислен ДДС в размер на 2 400,00лв., № 176/16.09.2011г. на стойност 10 000,00лв, с начислен ДДС в

размер на 2 000,00лв., № 175/16.09.2011г. на стойност 9 000,00лв, с начислен ДДС в размер на 1 800,00лв., № 173/15.09.2011г. на стойност 10 000,00лв, с начислен ДДС в размер на 2 000,00лв., № 172/15.09.2011г. на стойност 12 000,00лв, с начислен ДДС в размер на 2 400,00лв., № 181/06.10.2011г. на стойност 4 500,00лв, с начислен ДДС в размер на 900,00лв., № 185/08.10.2011г. на стойност 10 000,00 лв., с начислен ДДС в размер на 2 000,00лв., № 186/08.10.2011г. на стойност 12 000,00лв, с начислен ДДС в размер на 2 400,00лв., № 187/09.10.2011г. на стойност 10 000,00лв, с начислен ДДС в размер на 2 000,00лв., № 189/09.10.2011г. на стойност 12 000,00лв, с начислен ДДС в размер на 2 400,00лв., № 191/14.10.2011г. на стойност 12 000,00лв, с начислен ДДС в размер на 2 400,00лв., издадени от „ДЖИ- ГРУП-2008“ЕООД, ЕИК-200277782 гр.София. Общият размер на включения в процесните фактури ДДС бил 17 800 лв.

Като лице извършващо счетоводното отчитане на процесното дружество св. Л. включила предадените ѝ от подс.Л. девет броя фактури в дневника за покупки и обобщила информацията в СД по ЗДДС. По този начин данъчният резултат от ДДС за внасяне в размер на 17 815,16 лв. се променил в ДДС за внасяне в размер на 15.16 лв.

В действителност подобни доставки не били извършени, тъй като подсъдимият не е имал търговски отношения с „ДЖИ- ГРУП-2008“ЕООД. гр.София и това дружество не е издавало процесните фактури. Използвайки тези неистински фактури обаче, подсъдимият целял да промени данъчния резултат от ДДС за внасяне в размер 17 815,16 лв., в ДДС за внасяне в размер на 15.16 лв., което е довело до ощетяване на фиска, чрез укриването на данъчни задължения - ДДС за внасяне в размер на 17 800 лв.

На 11.11.2011 г. за данъчен период месец октомври 2011 г., в ТД на НАП гр.София, офис Благоевград от името на „Л.“ ЕООД с.Абланица била подадена СД по ЗДДС с вх.№ 01001265762/11.11.2011 г., ведно с дневници за покупки и продажби, като в дневника за покупки подсъдимият потвърдил неистина относно размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит. Справката-декларация и дневника за покупки били с невярно съдържание, тъй като в тях били внесени неверни обстоятелства. С отразяването на фактури за фиктивни доставки в дневника за покупки и отразяване на резултата в подадената СД, подсъдимият целял да промени

размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит, който бил вписан в раздел „Б“ от декларацията - начислен ДДС с право на пълен данъчен кредит в размер на 30 658,74 лв., при действително установен такъв в размер на 12 858,74 лева / 30 658,74 лв. - 17 800 лв. = 12 858,74 лв./. Това довело и до промяна на резултата за периода, като в раздел „В“ вместо реално дължащото се за периода ДДС за внасяне, в размер на 17 815,16 било декларирано ДДС за внасяне в размер на 15.16 лв., с което е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения, в размер на 17 800 лв.

За данъчния период 01.11.2011 г. - 30.11.2011 г. на неустановена дата в този период, подс.Л. предал на св. М. Л. за осчетоводяване данъчни фактури, издадени отново от „ДЖИ-ГРУП-2008“ ЕООД, с ЕИК 200277782, гр.София, а именно: данъчни фактури №190/09.10.2011г. на стойност 8 000,00 лева, с начислен ДДС в размер на 2 400,00 лева; №195/15.11.2011г. на стойност 12 000,00 лева, с начислен ДДС в размер на 2 400,00 лева; №196/17.11.2011г. на стойност 12 000,00 лева, с начислен ДДС в размер на 2 400,00 лева; №198/18.11.2011г. на стойност 10 000,00 лева, с начислен ДДС в размер на 2 000,00 лева.Общият размер на включения в процесните фактури ДДС бил в размер на 10 800 лева.

Като лице, извършващо счетоводното отчитане на процесното дружество, св. Л. включила предадените ѝ от подс.Л. пет фактури в дневника за покупки и обобщила информацията в Справка-декларация по ЗДДС. По този начин, данъчният резултат от ДДС за внасяне в размер на 10 827,81 лева се променил в ДДС за внасяне в размер на 27,81 лева.

В действителност, подобни доставки не били извършени, тъй като подсъдимият не е имал търговски отношения с „ДЖИ-ГРУП-2008“ ЕООД, гр.София и това дружество не е издавало процесните фактури. Използвайки тези неистински фактури обаче, подс.Л. целял да промени данъчния резултат от ДДС за внасяне в размер на 10 827,81 лева, в ДДС за внасяне в размер на 10 800 лева.

На 14.12.2011г., за данъчен период месец ноември 2011г. в ТД на НАП гр.София, офис Благоевград, от името на „Л.“ ЕООД с.Абланица, била подадена СД по ЗДДС с вх.№01001274495/14.12.2011г., ведно с дневници за покупки и продажби, като в дневника за покупки подсъдимият потвърдил неистина относно размера на начисления ДДС с право на данъчен кредит. С

отразяването на фактури за фиктивни доставки в дневника за покупки и отразяването на резултата в подадената справка-декларация, подсъдимият целял да промени размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит, който бил вписан в раздел „Б“ от декларацията – начислен ДДС с право на пълен данъчен кредит в размер на 26 627,61 лева, при действително установен такъв в размер на 15 827,61 лева /26 627,61 лв. – 10 800 лева = 15 827, 61 лева/. Това довело и до промяна на резултата за периода, като в раздел „В“ вместо реално дължащото се за периода ДДС за внасяне в размер на 10 827,81 лева, било декларирано ДДС за внасяне в размер на 27,81 лева, с което е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в размер на 10 800 лева.

Съгласно разпоредбата на чл.2 ал.1 т.1 от Закона за корпоративно подоходно облагане /ЗКПО/, като местно юридическо лице, „Л.“ ЕООД /към момента „Лапантидис“ ЕООД/ е данъчно задължено лице (ДЗЛ). По силата на чл. 92 от ЗКПО данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен данък, подават годишна данъчна декларация, в която посочват данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък. Декларацията следва да бъде подадена до 31 март на следващата календарна година в ТД на НАП по регистрация на данъчно задълженото лице. В качеството си на управляващ и представляващ през 2011г. процесното дружество, подс.Б. Л. имал задължение да подава посочената декларация в ТД на НАП.

Съгласно чл.19 от ЗКПО данъчната основа за определяне на корпоративния данък е данъчната печалба, която съгласно чл.18 от ЗКПО е положителния финансов резултат, получен след отчитане на приходите и разходите на дружеството през съответната финансова година. В разпоредбата на чл.20 от ЗКПО е указано, че корпоративният данък е в размер на 10 % от облагаемата печалба.

На 15.03.2012г. като ДЗЛ, управляваното и представлявано от подс.Л. дружество подало в ТД на НАП, офис Благоевград надлежно подписА. от него ГДД по чл.92 от ЗКПО, за финансова 2011 г., с вх.№ 014351200119608, в която декларира приходи в размер на 1 241 563 лв. и разходи в размер на 1 452 227 лв. При така отчетените финансови резултати дружеството е посочило наличие на финансова загуба в размер на 210 664 лв.

Въпреки липсата на извършени реални сделки, а от там и забрА. да бъдат надлежно осчетоводени като разход, управляваното и представлявано от подс. Л. дружество отчело през финансовата 2011г., неправомерно фактурите издадени от фирми - „ВОРОШИЛОВ“ ЕООД гр.София общо двадесет броя фактури, с обща данъчна основа в размер на 204 209,67лв.; „АРККО“ ООД гр.София общо шест бр.фактури, с обща данъчна основа в размер на 12 183,33 лв.; „САМ СТРОЙ“ ЕООД гр.София, общо седем броя фактури, с обща данъчна основа в размер на 58 345 лв., „МЕТО-СС“ ЕООД гр.София общо три броя фактури, с обща данъчна основа в размер на 36 636 лв. и „ДЖИ-ГРУП-2008“ ЕООД гр.София общо тридесет и една броя фактури, с обща данъчна основа в размер на 292 000 лв., или всички с обща данъчна основа в размер на 603 374 лв.

Отчитането на несъществуващи разходи е с конкретната цел - да бъде избегнато установяването и плащането на данъчни задължения, тъй като неправомерното увеличаване на разходите влияе пряко върху размера на облагаемата печалба като я намалява, а от там и върху дължащия се корпоративен данък.

След изключване на фактурите, по които дружеството на подсъдимия не е имало реални доставки (сделки), разходите му се променят на 848 853 лв. (1 452 227лв. - 603 374лв.). След корекция на разходите му, финансовият резултат се променя от финансова загуба в счетоводна печалба в размер на 392 710 лева. С оглед изискванията в ЗКПО, дължащия се от търговеца корпоративен данък е в размер на 39 271 лева / $392\,710 \times 10\% = 39\,271$ лева/. Въз основа на заповед за възлагане на ревизия по отношение на „Лапантидис“ ЕООД, било образувано ревизионно производство. Обхватът на ревизията включвал задължения на търговеца по ЗДДС и корпоративен данък и за двата периода – 01.01.2011г. – 31.12.2014г. Ревизията приключила с влязъл в сила ревизионен акт №Р-22000115005191-091-001/10.05.2016г., с който на данъчно задълженото лице „Лапантидис“ ЕООД не бил признат данъчен кредит по доставки от „Ворошилов“ ЕООД с ЕИК 175100535 гр.София; „Аркко“ ООД гр.София с ЕИК 131286262; „Сам Строй“ ЕООД гр.София с ЕИК 1753332462; „Мето-СС“ ЕООД гр.София, с ЕИК 131372590; „Джи-Груп-2008“ ЕООД гр.София с ЕИК 200277782, тъй като не било установено да са извършени реални сделки, респективно доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС.

По делото били назначени и изготвени и няколко графически експертизи. Според заключението, изложено в експертиза №П-190/05.10.2018г., подписите положени във фактури №1908/28.07.2011г., №1913/30.07.2011г. и №1914/30.07.2011г., всички с издател „Мето-СС“ ЕООД, не са били подписани от управляващия и представляващ това дружество – св.С..

Видно от заключението на експертиза №П-189/05.10.2018г., подписите във фактури с №№ 59/01.03.2011г., №19/07.03.2011г., №33/25.03.2011г., №27/15.04.2011г., №28/19.04.2011г., №30/21.04.2011г., №17/26.04.2011г., №18/27.04.2011г., №29/20.04.2011г., №86/02.05.2011г., №38/03.05.2011г., №34/04.05.2011г., №24/05.05.2011г., №24/09.05.2011г., №17/10.05.2011г., №8/12.05.2011г., №20/12.05.2011г., №13/13.05.2011г., №14/16.05.2011г. и №15/17.05.2011г., с посочен издател „Вергилов Пъблишинг груп“ ЕООД, с променено впоследствие наименование на „Ворошилов“, не са изписани от посоченото в тях лице – В. И..

Заключенията на две експертизи касаят подписите на фактурите, с посочен издател „Джи Груп-2008“ ЕООД, а именно протокол №П-188/04.10.2018г. и Протокол №П-237/16.11.2018г. Според тези експертизи, подписите в следните фактури на „Джи Груп-2008“ ЕООД с №№ 114/15.08.2011г., №115/17.08.2011г., №116/17.08.2011г., №118/19.08.2011г., №120/24.08.2011г., №122/30.08.2011г., №124/31.08.2011г., №125/31.08.2011г., №127/31.08.2011г., №177/16.09.2011г., №176/16.09.2011г., №175/16.09.2011г., №173/15.09.2011г., №172/15.09.2011г., №171/13.09.2011г., №170/12.09.2011г., №168/11.09.2011г., №174/15.09.2011г., №178/16.09.2011г., №180/06.10.2011г., №181/06.10.2011г., №185/08.10.2011г., №186/08.10.2011г., №187/09.10.2011г., №189/09.10.2011г., №191/14.10.2011г., №190/09.10.2011г., №193/14.10.2011г., №195/15.11.2011г., №196/17.11.2011г. и №198/18.11.2011г., не са били положени нито от А. К., нито от Б. К. /представляващи двете дружества/.

На досъдебното производство била изготвена **единична съдебно-счетоводна** експертиза от вещото лице Б.Л., приложена на л.26-81, т.3 от досъдебното производство. В тази експертиза, вещото лице след проверка на материалите по досъдебното производство и допълнителни справки от ТД на НАП офис Благоевград и от Търговски регистър, установило, че

„Лапантидис“ ЕООД, за периода 01.01.2011г. – 31.12.2014г., неоснователно е приспаднало данъчен кредит в общ размер **157 237,71 лева по ЗДДС, а по ЗКПО за същия период дължи сума в размер на 47 795,79 лева.**

При разпита на вещото лице Б.З. в хода на въззивното съдебно следствие, бе установено, че при изготвяне на експертизата не е била правена насрещна проверка на фирмите доставчици на „Лапантидис“ ЕООД. В тази връзка, бе поискано от ТД на НАП по регистрация на дружествата - контрагенти на „Лапантидис“ ЕООД, да предостави справките-декларации по ЗДДС, респективно дневниците за покупки и продажби за инкриминирания период, за да бъде проверено имало ли е осчетоводени сделки между тези дружества, начислен ли е данъчен кредит, водено ли е редовно счетоводството им, както и да бъдат изследвани допълнително представените /пред БлОС/ документи от св. Л., касаещи сделки с „Джи-Груп 2008“ ЕООД, на стойност около 44 000 лева, непризнати от данъчните органи.

Контролната съдебна инстанция допусна и назначи допълнителна експертиза, чието заключение е приложено на л.49-84 от въззивното съдебно производство. **Съгласно представеното заключение, „Лапантидис“ ЕООД неоснователно е приспаднало данъчен кредит за периода 01.01.2011г. – 31.12.2014г. в размер на 3 585,55 лева /три хиляди петстотин осемдесет и пет лева и 55 ст./, като така е нанесена щета на бюджета. Нарушения по ЗКПО не са били установени от „Лапантидис“ ЕООД.** За да достигне до тези изводи, вещото лице е изискало от централното управление на НАП справки-декларации за дружествата контрагенти на „Лапантидис“ ЕООД. Предоставени са били СД на „Ворошилов“ ЕООД, на „Сам Строй“ ЕООД, на „Мето-СС“ ЕООД и на „Джи Груп-2008“ ЕООД. Не са били предоставени справки декларации на „Арко“ ЕООД, тъй като то е било с прекратена регистрация по ЗДДС, считано от месец декември 2009г. Въз основа на тези документи, вещото лице е достигнало до извод, че всички описани сделки с контрагентите са били реално извършени, с изключение на сделките с „Арко“ ООД, тъй като то не е имало регистрация по ДДС.

Съдът не взе предвид при изграждане на изводите си заключението от допълнителната единична ССЧЕ, изготвено от в.л.Б.З., като неподкрепено от събрания доказателствен материал и незащитено при обсъждането му, като по-долу ще бъдат посочени конкретни факти, остА.ли извън вниманието на

експерта.

С оглед сериозното разминаване в изводите на първата ССчЕ /от досъдебното производство/ и допълнителната ССчЕ /от съдебното следствие пред САС/, въззивната съдебна инстанция допусна и **назначи повторна тройна съдебно-счетоводна експертиза**, която бе изготвена от нови експерти. Според заключението, изготвено от тези експерти, дружеството „Лапантидис“ ЕООД има **неплатен ДДС за внасяне в бюджета в общ размер на 120 674,80 лева за периода от месец март 2011г. до месец декември 2011г. и представлява неправилно ползван данъчен кредит за този период. Неплатеният данък печалба за 2011г. по ЗКПО е в размер на 39 271,00 лева.**

Разпитани в съдебно заседание, експертите С., Х. и З. дадоха компетентен и пълен отговор на отправените им въпроси и защитиха крайните изводи, до които са достигнали. Това именно заключение, както и на остА.лия събран доказателствен материал, настоящата съдебна инстанция постави в основата на своите правни изводи, които съвпадат с тези, до които е достигнал първия съд.

Експертите разясниха, че документацията на фирмата възложител „Маркан“ ООД е изрядна по отношение на „Лапантидис“ ЕООД като изпълнител. Взаимоотношенията между дружествата „Маркан“ ООД и „Лапантидис“ ЕООД са били на база сключени множество договори за извършване на строителство. В договорите за строителство и приложените към тях протоколи за изпълнени СМР /строително-монтажни работи/, се съдържат актове за извършени строителни дейности, които са били възложени и приети от „Маркан“ ООД за обект МОЛ България, на които протоколи се съдържа обектът, на който са изпълнени.

Не така обаче стоят нещата с документацията на „Лапантидис“ ЕООД като възложител и процесните фирми подизпълнители. Там не се съдържа информация и липсва обект, на който са извършени строително-монтажни работи. Освен това, в отношенията между „Лапантидис“ ЕООД и процесните доставчици като изпълнители, в съставените между тях актове не се съдържа информация за вложени материали, а за извършен труд по полагане на някакви материали /например полагане на арматура/, но не е посочен обект, на който това е направено. Експертите посочват, че когато става дума за

фактурирането на извършените работи, във фактурите не е посочено по кой договор са изпълнени услугите, нито номера на акта, с който са установени изпълненията на тези дейности. Т.е., за да се търси съответствие, трябва да е ясно по кой договор са извършени тези работи.

Защитата на подс.Л. акцентира на изрядността на документацията между „Маркан“ ООД и „Лапантидис“ ЕООД, но това обстоятелство е неотносимо към сключените договори между „Лапантидис“ ЕООД като възложител и процесните дружества доставчици като изпълнители. При последните има изготвен само Акт образец 19, в който се съдържа само количеството на извършената работа, но не и материалите, които са вложени и на кой обект това се е случило. Става дума само за труд, но не и за материали.

В отговор на въпроси на защитата, експертите уточняват, че в стойността по актовете, които са издадени от подизпълнителите към „Лапантидис“ ЕООД, фигурира и се съдържа само стойността на труда без материалите и това е видно от ставките, които са приложени в акта, по който е остойностен трудът – единична ставка. Например, цената на арматурната заготовка по една от процесните фактури с доставчик „Мето-СС“ ЕООД е 1,80 лева/кг, а в Акта образец 19 е остойностена стойност на услугата по полагането на тези арматурни заготовки на 0,35 лв., което не покрива дори себестойността на материала. Тези данни би следвало да се съдържат в количествено-стойностна сметка, която се съставя между страните, когато се сключва договора, т.е. в тази сметка е предметът на самия договор – какво трябва да се изпълни. Издател на фактурите е лицето, което извършва услугите, а именно конкретния подизпълнител на „Лапантидис“ ЕООД. Това е нормативно задължение на всеки от доставчиците. За да бъде ползван данъчен кредит, преди фактурата следва да бъде издаден Акт обр.19 или протокол за приемо-предаване на свършена работа, съгласно ЗДДС, в който да е видно каква стока или услуга е доставена от съответния доставчик на неговия възложител.

В изпълнение на поставените задачи, експертите, изготвили тройната ССчЕ са проверили и складовата наличност на дружеството „Лапантидис“ ЕООД, като са установили, че то не е завеждало никакви стоки на склад, а всички доставки са били отчитани директно по Сметка 602 – разходи за

външни услуги /отговор на задача 1/. „Лапантидис“ ЕООД директно е осчетоводявало фактурираните доставки от процесните доставчици по Сметка 602, съответно е начислявало ДДС по тези фактури като начислен ДДС при покупки и чрез декларирането му в дневника за покупки автоматично ползва данъчен кредит в размер начисления ДДС. Експертите уточняват, че разходите по доставните фактури /предмет на експертизата/ върху Сметка 601 – разходите за материали след това се отнасят към Сметка 611- разходи за дейността. По тази сметка се определят разходите на дружеството по дейността за годината и участват във формирането на финансовия резултат. Когато са отнесени директно като разходи, доставки на материали, които би трябвало да са на склад, но не са отчетени на склад, а са отчетени като разходи, се съпоставят с приходите от продажбите на клиентите на „Лапантидис“ ЕООД и по този начин се влияе върху финансовия резултат, защото материалите, които е трябвало да са на склад, но не са отнесени на склад, намаляват печалбата.

След проверка на дневниците за продажби на отделните подизпълнители, е било установено, че процесните фактури са декларирани от тях. Т.е., те са декларирали издадените от тях фактури на „Лапантидис“ ЕООД в дневника си за продажби, респективно „Лапантидис“ ЕООД е включил тези фактури в дневниците за покупки. Липсва обаче посочен обект, което обстоятелство бе обсъдено по-горе.

След изслушване на експертите по изготвената от тях експертиза, подс.Л. даде отново обяснения. Те обаче касаят отношенията му с „Маркан“ ООД, където, както вече бе посочено, документацията между „Маркан“ ООД като възложител и „Лапантидис“ ЕООД като подизпълнител е изрядна. Това обстоятелство обаче е без значение за настоящото производство, тъй като обвинението касае отношенията на „Лапантидис“ ЕООД и процесните фирми подизпълнители - „Ворошилов“ ЕООД с ЕИК 175100535 гр.София; „Аркко“ ООД гр.София с ЕИК 131286262; „Сам Строй“ ЕООД гр.София с ЕИК 1753332462; „Мето-СС“ ЕООД гр.София, с ЕИК 131372590; „Джи-Груп-2008“ ЕООД гр.София с ЕИК 200277782.

Контролната съдебна инстанция счита, че е безспорно установена горната фактическа обстановка, в резултат на извършения подробен А.лиз на всички събрани и проверени в хода на съдебното следствие пред БлОС и

въззивното съдебно следствие, доказателства и доказателствени средства, ценени както поотделно, така и в тяхната съвкупност, а именно - показания на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели, приобщените заключения на вещите лица, изготвили съдебно-счетоводната и съдебно-графически експертизи, втората допълнителна единична и повторната тройната съдебно-счетоводни експертизи, всички писмени доказателствени материали от досъдебното производство и представените пред съда такива, приобщени към доказателствения материал по законоустановения ред.

Основателно съдът е дал вяра на показанията на свид.Т. В. - инспектор по приходите в ТД на НАП - София, която е участвала в данъчната ревизия на „Л.“ ЕООД с.Абланица. Данъчният служител изложил факти от извършената на процесното дружество ревизия, като акцентирал върху това, че счетоводните документи не били съответни на закона. В голяма част от фактурите строителните материали по конкретни договори не били упоменати, като заявила, че по ЗДДС се изисква вещите да бъдат детайлно посочени. По ЗКПО документите не отразявали вярно стопанските операции. По отношение на посочени по фактура договорни отношения на процесното дружество с други такива, свидетелката си спомнила за такива с фирми „Самстрой“ и „Ворошилов“. Поддържа всички констатации по извършената ревизия по ЗКПО и ЗДДС.

Св.Й. работела като началник сектор „Ревизии“ и съвместно с ръководителя на екипа на ревизията издала Ревизионен акт на „Лапантидис“ ЕООД гр.Гоце Делчев /приложен в т.1 л.28-52 от д.п./.

Св. Б. К. бил управител на „Джи Груп-2008“ ЕООД и заявил, че имал фирми на негово име, прехвърлени от брат му /който бил съден няколко пъти за измами/. Реална дейност с тези дружества не е извършвал, тъй като се разболял и не работил. Не е издавал фактури по време на дейността си, а само бонове на дребно, а дейността на фирмата продължила четири - пет месеца.

Св.М. С. бил собственик на „Мето-СС“ ЕООД, но фалирал през 2011г. не познава подс.Л., нито св.М. Л..Не е подписвал фактура за продавач. Уточнява, че на фактурата трябва да има подпис или на счетоводител или на касиер, а неговото име не трябва да фигурира.

Св.П. А. е бил собственик на „Ворошилов“ ЕТ, после на „Ворошилов“ ЕООД. Не си спомня да е имал отношения с дружеството „Лапантидис“

ЕООД, не му говорят нищо имената Б. Л. и М. Л..

Сходни са и показанията на св.Н. Р., който бил управител на дружеството „Арко“ ООД София, като за 2011г. то не е било регистрирано по ДДС и не е подавало данъчни декларации. Основната му дейност била зайцевъдство. Фирма „Л.“ ЕООД не му е позната, не познава и подс.Л. и св.М. Л..

Св.Л. М. била съпруга на Д. Ш., който починал на ****г. и на когото била прехвърлена фирмата „Л.“ ЕООД. Тя заявила пред първия съд, че Ш. /с когото имали три деца/, никога нищо не е работил, а само е пиел. В дома ѝ идвали няколко пъти хора, които го търсели и казали, че има фирма. Разбрала, че е съден, но не знае за какво.

Св.Д. Д. бил управител на дружеството „Сам строй“ ЕООД, което закупил от свой познат, който му казал, че фирмата няма задължения или договори с други фирми. Свидетелят отворил магазинче за дюнери, сандвичи и принцеси на ул. „Позитано“ в гр.София. Търговска дейност с „Лапантидис“ ЕООД не е извършвал. Дейността му продължила 4-5 месеца и е била свързана само с производството на хранителни продукти, като не е издавал фактури при дейността си, а само касови бонове на дребно. Категоричен е, че не е подписвал фактури и не е обслужвал строителни фирми.

Правилно първият съд дал вяра изцяло на показанията на цитираните свидетели, както в хода на съдебното следствие, така и приобщени по реда на чл.281 ал.1 т.1 от НПК такива от досъдебното производство, тъй като те изложили факти и обстоятелства във връзка с дейността на представляваните от тях търговски дружества. От показанията им се установява, че дружествата, посочени като доставчици на стоки и услуги към „Л.“ ЕООД, реално не са извършвали търговска дейност с това дружество и нямат отношение към воденото счетоводство на фирмата. Техните показания съответстват на експертното заключение по изготвената съдебно-графическа експертиза №П-190/05.10.2018г., съгласно което заключение, подписите положени във фактури № 1908/28.07.2011 г., № 1913/30.07.2011 г. и № 1914/30.07.2011 г., всички с посочен издател „Мето - СС“ ЕООД, не са били подписани от управляващия и представляващ това дружество - св. С..

Изводите на изготвената експертиза, материализирани в протокол №П - 189/05.10.2018г. сочат, че подписите във фактури с № 59/01.03.2011 г., №

19/07.03.2011 г., № 33/25.03.2011 г., № 27/15.04.2011 г., № 28/19.04.2011 г., № 30/21.04.2011 г., № 17/26.04.2011 г., № 18/27.04.2011 г., № 29.20.04.2011 г., № 86/02.05.2011 г., № 38/03.05.2011 г., № 34/04.05.2011 г., №24/05.05.2011 г., № 24/09.05.2011 г., № 17/10.05.2011 г., № 8/12.05.2011 г., № 20/12.05.2011 г., № 13/13.05.2011 г., № 14/16.05.2011 г. и №15/17.05.2011г., с посочен издател „Вергилов Пъблишинг груп“ ЕООД, с променено в последствие наименование на „Ворошилов“, не са изписани от посоченото в тях лице – св.В. И..

Относно установяване положените във фактурите с издател „Джи Груп - 2008“ ЕООД подписи по възложени две експертизи: Съгласно протокол № П - 188/04.10.2018г. и протокол № П - 237/16.11.2018г. положените в процесните фактури на „Джи Груп - 2008“ ЕООД с №№ 114/15.08.2011 г.; 115/17.08.2011 г.,

116/17.08.2011г., 118/19.08.2011г., 120/24.08.2011г., 124/31.08.2011г.,
125/31.08.2011г., 127/31.08.2011г., 177/16.09.2011г., 176/16.09.2011г.,
175/16.09.2011г., 173/15.09.2011г., 172/15.09.2011г., 171/13.09.2011г.,
170/12.09.2011г., 168/11.09.2011г., 174/15.09.2011г., 178/16.09.2011г.,
180/06.10.2011г., 181/06.10.2011г., 185/08.10.2011г., 186/08.10.2011г.,
187/09.10.2011г., 189/09.10.2011г., 191/14.10.2011г., 190/09.10.2011г.,
193/14.10.2011 г., 195/15.11.2011 г., 196/17.11.2011 г. и 198/18.11.2011 г.
подписи - не са изписани нито от А. К., нито от Б. К..

Решаващият съд изискал информация за извършена от НАП данъчна ревизия по отношение на „Джи Груп-2008“ ЕООД за периода - 01.01.2011г.- 31.12.2011г., в резултат на което е постъпил отговор, че такава не е извършвана за посочения период.

Приобщените в хода на съдебното следствие справки-декларации по ЗДДС, ведно с дневници за покупки и продажби за периода от м. 08.2011г. до м. 11.2011г. показвали, че „Л.“ ЕООД, счетоводно е имал за свой контрагент/доставчик - фирма „Джи-Груп-2008“ ЕООД, което не е и спорно обстоятелство по делото, предвид и констатациите по изготвената съдебно-счетоводна експертиза /на фаза досъдебно производство/. Основателно съдът я кредитирал в цялост, като подкрепяща свидетелските показания и експертните изводи. Експертът Б.З. в изготвената съдебно-счетоводна експертиза /стр. 1-50, т.3-ти от ДП/ е описала подробно за фирма „Л.“ ЕООД

всеки процесен период - за конкретната дата кой е доставчик по сделката, каква е данъчната основа и приспаднатия данъчен кредит, съответно се аргументирала - как се променя размерът на ДДС за внасяне в резултат на упражненото право на приспадане на данъчния кредит и какъв е размерът на реалното данъчно задължение. Съдът правилно е кредитирал заключението, като изготвено от лице, притежаващо нужната компетентност.

По отношение на показанията на св.М. Л., съдът отбелязал, че тя освен, че е съпруга на подсъдимия Б. Л., също така обслужвала счетоводно дружеството „Л.“ ЕООД, тъй като притежавала такава специалност. Тя заявила, че е осчетоводявала фактурите, които нейния съпруг ѝ предоставял – фактури, издавани при доставка на стоки и услуги към дружеството. Свидетелката заявила, че била информирана лично от НАП Благоевград за издадени фактури към дружеството от фирми, които „светели в червено“. При извършената ревизия на „Л.“ ЕООД, ревизорът я уведомил, че трябва да бъде доведен ДДС. Впоследствие фирмата била прехвърлена на друго лице Д. Ш., за което се установило /от разпита на св.Л.М./, че е починало.

При извършен допълнителен разпит от св. Л., първостепенният съд не установил обстоятелства, които да опровергават установените и изложени по-горе факти относно организацията на работа на дружеството „Л.“ ЕООД.

От приобщените по делото, в хода на съдебното следствие справки-декларации по ЗДДС, ведно с дневници за покупки и продажби за периода от м.08.2011г. до м.11.2011г., било установено, че „Л.“ ЕООД счетоводно е имал за свой контрагент доставчик фирмата „Джи Груп-2008“ ЕООД, за което обстоятелство не се спори и което е било отразено в първата ССЧЕ.

Решаващият съд е обсъдил с нужното внимание обясненията, дадени от подсъдимия, като се е съобразил с тяхната двойствена природа – на доказателствен източник и на средство за защита. Ръководен от този основен принцип, първостепенният съд правилно преценил, че обясненията на подс.Л. са защитна теза, в която излага твърдения, че не е извършил престъпление. Твърденията му, съдът намерил за общи и голословни, тъй като не са подкрепени от събраните по делото гласни и писмени доказателства и заключенията на изготвените експертизи.

Въззивната съдебна инстанция споделя този извод, като счита за нужно

да добави, че по делото не са налице доказателства, които да подкрепят твърденията на подс.Л., че не е извършил престъпление, а напротив, събраните по делото доказателства, както и заключението на тройната съдебно-счетоводна експертиза категорично потвърждават изложеното в обвинителния акт.

При така изложената фактическа обстановка и А.лизиран доказателствен материал, правилно първостепенният съд е достигнал до категоричен извод, че подс.Б. Л. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл.255 ал.3 вр.ал.1 т.2, т.6 и т.7 вр. чл.26 ал.1 от НК, тъй като в периода от 14.04.2011г.до 15.03.2012г. в гр.Благоевград, пред ТД на НАП гр.София, офис Благоевград, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на управител и представител на „Л.“ ЕООД с.Абланица /към настоящия момент „Лапантидис“ ЕООД гр.Гоце Делчев/ с ЕИК 20067063, потвърдил неистина в годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО и в СД по чл.125 от ЗДДС, в които отразил фактури по несъществуващи сделки с контрагенти – доставчици „Ворошилов“ ЕООД с ЕИК 175100535 гр.София; „Аркко“ ООД гр.София с ЕИК 131286262; „Сам Строй“ ЕООД гр.София с ЕИК 1753332462; „Мето-СС“ ЕООД гр.София, с ЕИК 131372590; „Джи-Груп-2008“ ЕООД гр.София с ЕИК 200277782, използвал е неистински документи при водене на счетоводството – данъчни фактури от горепосочените дружества, и използвал документи с невярно съдържание при предоставяне на информация пред оргА. по приходите - приложени справки-декларации и дневници за покупки за 2011г., и декларации по ЗКПО, подробно описани по-горе в решението, и така приспаднал неследващ се данъчен кредит, като по този начин избегнал установяване и плащане на данъчни задължения в особено големи размери – 159 945,80 лева /39 271,00 лева дължим данък по ЗКПО и 120 674,80 лева по ЗДДС/, като в началото на настоящото решение бяха подробно описани всички процесни фактури, поради което не се налага те да бъдат отново преповтаряни.

Безспорно е в настоящия случай, че подс.Л. е обвинен, че при условията на продължавано престъпление в качеството си на управител и представител на „Л.“ ЕООД с.Абланица потвърдил неистина в годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО и в СД по чл.125 от ЗДДС, в които отразил

фактури по несъществуващи сделки с контрагенти - доставчици; използвал е неистински документи при водене на счетоводството и използвал документи с невярно съдържание при предоставяне на информация пред оргА. на приходите, приспаднал наследващ се данъчен кредит, като осъществил квалифицирания състав на престъплението по чл. 255, ал. 3 вр. с ал. 1 от НК - избягване установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери чрез посочените форми на изпълнително деяние, а именно: - като потвърдил неистина в подадена годишна данъчна декларация; - като използвал неистински документи и документи с невярно съдържание при водене счетоводството на дружеството и представяне на информация пред органите по приходите и - като приспаднал наследващ се данъчен кредит.

До 2011г. дружеството не е имало дейност, но през 2011г., дружеството „Лапантидис“ ЕООД започва крупна търговска дейност, като участва в извършване на множество строителни обекти, в резултат на което е била генерира. сериозна печалба. В годишната данъчна декларация е имало малко над 1 200 000 лева, върху които съответно се дължат данъци – по ЗДДС и ЗКПО. За да не плати дължимото ДДС и данък печалба, подс.Л. е има нужда да намали приходите си, което е сторил като се е сдобил с множество фактури, с които да увеличи размера на разходите, което автоматично рефлектира върху задълженията му за месечно внасяне на ДДС, ползвайки се неправомерно от данъчен кредит, и съответно върху крайния резултат за финансовата година. Процесните фактури са уж за придобиване на материали – тонове желязо, арматура, мрежа. Подсъдимият е имал и други фактури за материали, във връзка с дейността му, които обаче са били признати от оргА. по приходите при извършената ревизия на дружеството. Процесните фактури, уж издадени от контрагенти – доставчици „Ворошилов“ ЕООД с ЕИК 175100535 гр.София; „Аркко“ ООД гр.София с ЕИК 131286262; „Сам Строй“ ЕООД гр.София с ЕИК 1753332462; „Мето-СС“ ЕООД гр.София, с ЕИК 131372590; „Джи-Груп-2008“ ЕООД гр.София с ЕИК 200277782, са по нереални сделки. Голяма част от тези фирми са издали уж фактури по договор за извършване на определени дейности, но какви - не е стА.ло ясно нито на оргА. по приходите, нито на разследващите органи и прокуратурата. Подс.Л. е представил само някои договори, които не съдържат информация относно обект на изпълнение.

Така е например с дружеството изпълнител „Джи груп-2008“ ЕООД, с което подс.Л. има договор като възложител, но без яснота относно това къде следва да се извършват строително-монтажни работи, за които изпълнителят е получил възнаграждение. За сметка на това, в един и същи ден са били издадени няколко фактури на стойност от 10 000 лева до 12 000 лева, с плащане в брой. Ако тези фактури бъдат окрупнени и се надхвърли сумата от 15 000 лева, то те трябва да бъдат платени по банков път, а това не е било възможно, тъй като не е имало реални сделки. Следва да се обърне внимание, че нито една от **процесните фактури** не е била платена по банков път /за разлика от други реални сделки, които са били извършвани от фирмата на подсъдимия и признати от данъчните органи/.

Според контролната съдебна инстанция, процесните данъчни фактури, които бяха подробно описани по - горе във фактическата обстановка са неистински документи, тъй като по делото безспорно се установи, че те не са съставени от лицата, посочени за техни издатели. Освен това, тези фактури са и с невярно съдържание, защото в тях невярно е документирано, че доставките на стоки и услуги описани във всяка една от фактурите са реално осъществени.

Безспорно установено по делото е, че в периода на управление на дружеството, единствено и само подс.Л. се е занимавал с търговската дейност и с представителството на „Л.“ ЕООД с.Абланица, и въпреки, че е знаел за неистинността на процесните фактури и за нереалността на фактурираните в тях доставки, той лично е предавал на счетоводителя – св. Л. процесните данъчни фактури за включване в счетоводството на дружеството. Тези фактури били осчетоводявани от св. Л., като данните от тях били вписвани в дневниците за покупки на дружеството за процесните данъчни периоди и въз основа на тях били сформирани резултатите по съответните справки-декларации, без тя да знае, че тези фактури са неистински и начисленото ДДС е неправомерно.

Първостепенният съд правилно не е приел възражението на защитата, че процесните фактури са били издавани срещу реално получени стоки, тъй като става дума за множество, описани в обвинителния акт фактури, за които липсват данни да отразяват обективно извършени сделки. Подробен отговор бе даден в заключението на тройната ССЧЕ, както и от коментара на вещите

лица при защита на заключението пред САС.

Контролната съдебна инстанция счита, че безспорно е било установено и доказано, че при водене на счетоводството на „Л.“ ЕООД с.Абланица, подс.Л. е използвал неистински документи – процесните фактури, които чрез св.М. Л. включвал в дневниците за покупки и в справките-декларации за всеки един от данъчните периоди по обвинението, както и в ГДД по чл.92 от ЗКПО за инкриминирания период. Така, подс.Л. потвърдил неистина относно размера на дължимите към бюджета данъчни задължения, сформирани след приспадане на наследващ се данъчен кредит, конкретизиран по периоди, пред оргА. по приходите ТД на НАП – Благоевград, където са подадени процесните справки-декларации по ЗДДС и Годишната данъчна декларация по ЗКПО.

Като били осчетоводявани в счетоводството на дружеството „Л.“ ЕООД с.Абланица, инкриминираните данъчни фактури, чрез описването им в дневниците за покупки и чрез вписването на получения резултат в СД по чл.125 от ЗДДС и ГДД по чл.92 от ЗКПО, те са придобили невярно съдържание, тъй като са били документирани данни от фактурите, които удостоверяват облагаемо данъчно събитие, каквото реално не е било осъществено, а вторите – защото документирали невярно размера по периоди на дължимо към бюджета данъчно задължение, сформиран след приспадане на наследващия се данъчен кредит.

С осчетоводяването в счетоводството на „Л.“ ЕООД с.Абланица на инкриминираните неистински данъчни фактури чрез описването им в дневниците за покупки и чрез включването им в справките - декларации и годишните данъчни декларации за съответните данъчни периоди, по този начин, както справките-декларации по чл.25 от ЗДДС, така и годишните данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО са придобили невярно съдържание, първите документи, защото в тях били описани данните от фактури, удостоверяващи облагаемо данъчно събитие, каквото реално не било осъществено, а вторите - защото документирали невярно размера по периоди на дължимо към бюджета данъчно задължение, сформиран след приспадане на наследващия се данъчен кредит.

Не се спори между страните, че дневниците за покупки и продажби като съдържание представляват опис на документите за факта на извършените

покупки, респ. продажби на стоки и услуги през даден месечен (данъчен) период. Този счетоводен документ - наречен регистър в чл.124 от ЗДДС - възпроизвежда съдържанието на първичните счетоводни документи - фактурите, описани в него. Поради това, че първичните счетоводни документи са такива, установяващи истински факти и събития, ако същите са неистински, независимо, че при осчетоводяването им са спазени нормативните правила, всички съставени счетоводни документи в резултат на осчетоводяването на неистинските първични документи ще бъдат с невярно съдържание, макар и привидно да създават впечатление за редовно водено счетоводство от гледна точка на изискванията на ЗС.

От доказателствата по делото бе установено, че процесните СД и ГДД са съставяни от св. Л. въз основа на първични счетоводни документи, които подс.Л. ѝ представял и са били подавани в ТД на НАП Благоевград. св. Л., която била счетоводител на дружеството, и за която не бе установено да е знаела за престъпните намерения на подсъдимия, е сформирала неверни резултати в СД - деклариран е по-малък размер на ДДС за внасяне в бюджета, от реално дължимия и така подс.Л. е избегнал установяването и плащането на действителното данъчно задължение към фиска.

Когато подсъдимият предоставя неверни данни, неистински документи, за да послужат за съставяне на изискуемите по закон декларации за данъчни задължения, независимо, че те са съставени и подадени от други лица – обслужващи счетоводни фирми, то подсъдимият съзнателно е потвърдил неистина и следва да носи наказателна отговорност.

В конкретния случай, за десет на брой данъчни периода, данъчно задълженото лице „Л.“ ЕООД с.Абланица, представлявано от подс.Л. е ползвало данъчен кредит по неосъществени доставки и без да е възникнало данъчно събитие по смисъла на чл.6, чл.9 и чл.25 от ЗДДС, като по този начин е избегнал установяване и плащане на данъчни задължения в особено големи размери – 159 945, 80 лева. Вярно е, че през инкриминирания период, подс.Л. е осъществявал търговска дейност и се е снабдявал с необходими стоки и услуги, но изискванията за възникване на правото на данъчен кредит се отнасят до конкретната доставка, по която е претендирано това право /по която е приспаднал данъкът в конкретно подадената справка-декларация/, а не изобщо до дейността на търговеца.

Стойностното изражение на постигнатия общ престъпен резултат ангажира наказателната отговорност на подс.Л. по чл.255, ал.3 от НК, поради това, че сумата от 120 674.80лв. - дължим данък по ЗДДС и сумата от 39 271.00лв. - дължим данък по ЗКПО многократно надхвърлят 12 000 лева, представляваща данъци в особено големи размери според дефиницията на чл.93, т.14 от НК.

За контролната съдебна инстанция няма съмнение, че извършените от подс.Л. деяния през отделните данъчни периоди, в рамките на инкриминирания са осъществени през непродължителен период от време, осъществяват поотделно състава на едно и също престъпление, извършени са при една и съща обстановка и при еднородност на вината - пряк умисъл, подчинен на преследвания и постигнат чрез всяко от деянията краен резултат - избягване установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери. Горното определя правната квалификация на извършеното от подс. Б. Л. престъпление като такова, осъществено при условията на продължавано престъпление по смисъла на чл.26, ал.1 от НК.

Защитникът на подсъдимия изложил довод пред първия съд, а впрочем и пред въззивния такъв, че Б. Л. е имал право да приспадне ДДС по процесните фактури и не е осъществил престъплението, като по отношение на правото на приспадане на ДДС от данъчно задължените лица, счита, че на данъчно задължените лица не може да бъде отказано приспадането на данъчен кредит, ако не се установи с обективни данни, че данъчно задълженото лице /в случая подс.Л./, което е получило стоките и услугите, на които основава правото си на приспадане, е знаело или е трябвало да знае, че въпросната сделка е част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата.

В настоящия случай обаче, несъмнено е била установена /а това се потвърди и пред въззивния съд от заключението на изготвената тройна ССчЕ/, неистинността на процесните фактури, тъй като те не са съставени от лицата, посочени за техни издатели. Те нито познават подсъдимия Л., нито са имали никакви търговски взаимоотношения с него, респективно с неговото дружество. Сделките, които са обективирани в процесните фактури не са били осъществени, т.е. липсват реални доставки, по които подс.Л. от името на „Л.“ ЕООД с.Абланица, да е получил описаните във фактурите стоки и услуги

от лицата, посочени за техни издатели или техни пълномощници, което категорично изключва правото на приспадане на данъчен кредит от подсъдимия.

САС също счита, че подс.Л. е действал с пряк умисъл, тъй като е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е общественотоопасните му последици и е искал и целял настъпването им. Той е бил наясно, че използваните от него при водене на счетоводството на търговското дружество процесни фактури са неистински, тъй като не е имал търговски взаимоотношения с посочените за техни издатели търговци, както и сделките, с които се обосновава правото на приспадане на данъчен кредит, в действителност не са били осъществени. Подс.Л. е използвал процесните фактури, като е знаел, че потвърждава неистина в месечните справки-декларации по ЗДДС и в годишните данъчни декларации по ЗКПО, които се подават пред съответния орган по приходите и приспада данъчен кредит, като по този начин избягва установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери, което и обосновава прекият му умисъл. В подкрепа на изложеното относно умисъла на подс.Л., следва да се посочи, че той е разбрал за възложената данъчна ревизия със заповед на оргА. по приходите от 07.07.2015 година, като месец по-късно учредява второто си дружество „Лапантидис“ ЕООД гр.Гоце Делчев, което е с идентичен предмет на дейност, а през месец ноември продава процесното дружество „Л.“ ЕООД.

По изложените по-горе съображения, въззивната съдебна инстанция не споделя доводите на защитата и съответно не са налице основания за промяна на извода за виновност на подсъдимия.

При определяне вида и размера на наказанието на подс.Л., първостепенният съд е взел предвид следните обстоятелства:

За престъплението по чл.255 ал.3 вр.ал.1, т.2, т.6 и т.7 вр. чл.26 ал.1 от НК, законодателят е предвидил наказание лишаване от свобода от 3 до 8 години, както и конфискация на част или цялото имущество на виновния.

Съдът отчел високата степен на обществена опасност на извършеното от подс.Б. Л. престъпление, с което са засегнати важни обществени отношения, свързани с нормалното и законосъобразно функциониране на данъчната система, както и общият размер на данъчните задължения, който многократно надвишава посочения в чл.93 т.14 критерий за „особено големи

размери“.

Като смекчаващи вината обстоятелства за подс.Л., съдът отчетел чистото му съдебно минало, липсата на противообществени прояви, добрите му характеристични данни и трудовата му ангажираност.

Правилно е било отчетено като изключително смекчаващо отговорността обстоятелство изминалият значителен период от време от извършване на престъплението – от 2011 година. Това именно обстоятелство мотивирало първостепенния съд да приложи разпоредбата на чл.55 ал.1 т.1 от НК, съгласно която, когато и най-лекото предвидено в закона наказание се окаже несъразмерно тежко, съдът определя наказанието под най-ниския предел, а на осн.чл.55 ал.3 от НК може да не наложи по-лекото предвидено наказание, каквото в случая е конфискация на част или цялото имущество на виновния.

Съобразявайки всички изложени обстоятелства, и съобразно чл.55 ал.1 т.1 и ал.3 от НК, решаващият съд е определил на подс.Б. Л. наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 /една/ година и 6 /шест/ месеца и не наложил предвиденото по-леко наказание - конфискация на част или цялото имущество на виновния.

Като взел предвид, че до момента подс.Л. не е осъждан, както и че целите на наказанието, визирани в чл.36 от НК могат да бъдат постигнати без ефективното му изтърпяване, съдът приложил разпоредбата на чл.66 ал.1 от НК и отложил изтърпяването на определеното наказание „лишаване от свобода“ с изпитателен срок от 3 /три/ години, считано от влизане на присъдата в сила.

Въззивната съдебна инстанция счита, че първият съд правилно и законосъобразно е отмерил санкцията на подс.Л., при съобразяване с наличните отегчаващи и смекчаващи отговорността му обстоятелства, като с оглед изтеклия период от време, следва да се акцентира върху личната превенция. Поправянето и превъзпитанието на подсъдимия, както и предупредителното въздействие върху него, а и върху другите членове на обществото, според настоящия съд могат да бъдат постигнати с така определената по вид и размер санкция, поради което не намери основания за корекция.

При този изход на делото, в тежест на подс.Б. Л. следва да остА.т

направените по делото пред САС разноси в размер на 7 446,90 лева – възнаграждение за извършени експертизи.

Първостепенният съд е пропуснал да се произнесе относно направените по делото разноси – на досъдебната фаза и пред БЛОС, които следва да остА.т в тежест на подс.Л., което следва да бъде сторено по реда на чл.306 от НПК.

При разглеждането на делото, въззивния съд не установи да са били допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, налагащи отмяната на постановения съдебен акт от решаващия съд. По тези съображения, жалбата на подс.Л., чрез защитниците му следва да бъде оставена без уважение, а атакуваният съдебен акт да бъде потвърден.

По изложените съображения и на осн.чл.334 т.6 от НПК Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда №901259 от 02.12.2021г., постановена от Окръжен съд Благоевград, НО, 11-ти състав по нохд № 159/2019г.

Решението подлежи на обжалване и протест в петнадесет дневен срок от съобщаването му на страните пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____